

Spørgsmaalet er, om det ikke havde været mere i Overensstemmelse med Tiden og Udviklingen, om man nu gik til at udskrive hele Grundstigningsafgiften paa Stigningen, efter at have foretaget de Fradrag, som maatte skønnes rimelige og rigtige. Forholdet er det, at Pengerigeligheden og andre Forhold har medført store Prisstigninger i Grundværdierne. Samfundsmæssigt set vil jeg mene, at det havde været det bedste at gaa til en *Beskatning af hele Grundstigningen*. Det er ikke den enkelte Grundejer, der skaber den paagældende Stigning; det er andre Forhold, der gør sig gældende.“

Taleren anbefalede, at man arbejdede videre med Sagen i et Udvalg.

Hans Conrad Koefoed (V.) betegnede Lovforslaget som et udmærket Forhandlingsgrundlag, som han paa sit Partis Vegne kunde anbefale til velvillig Behandling. Personlig var han lidt i Tvivl om, hvorvidt det vilde være rigtigt at yde Prisstigningstillægget uden Begrænsning, men han mente paa den anden Side, at en eventuel Grænse maatte sættes ved et højere Beløb end 5 Kr. pr. Kvadratmeter.

Kristen Amby (K. F.) anbefalede ligeledes Lovforslaget til velvillig Behandling, men han mente, det var klogt, om Lovforslaget fik Lov at ligge nogen Tid, saa at man fik Lejlighed til at se nærmere paa dets Principper og Enkeltheder. Han benyttede i øvrigt Lejligheden til at pege paa, at det efter hans Opfattelse vilde være rimeligt i større Omfang, end det hidtil er sket, at *indkomstbeskatte Fortjeneste ved Salg af Grunde*. Der forelaa her et Problem, som maatte kunne løses ved Gennemførelse af en anden Skattepraksis.

Fuglsang (D. K.) fandt ligesom den socialdemokratiske Ordfører, at Lovforslaget var alt for lemfældigt affattet. Den store Sikkerhedsmargen, man regnede med, var upaa-krævet, da Erfaringen viste, at der til Stadighed vurderedes for lavt, og hans Parti ønskede, at den samlede Grundværdistigning blev inddraget gennem Grundværdistigningsafgiften.

Axel Sørensen (R. V.) udtalte bl. a.:

„Vi mener inden for mit Parti, at det Forslag, der er fremlagt her, paa sine Punkter er teknisk anvendeligt over for det Forhold, som man ofte og med Rette har paaapeget, at Køberen først bliver opmærksom paa den Grundværdistigningsskyld, der ligger paa en Jordlod, efter at han har betalt en stor Pris for selve Lodden, og i Fremtiden maa han saa bære denne store Skat, foruden at han har givet en meget stor Købspris for Lodden. Vi finder, at denne Mangel er afhjulpel her i Forslaget, idet selve Overdragelsesdokumentet skal indeholde en Redegørelse for, hvilket Beløb Grundstigningsskylden udgør. At man ogsaa gaar til en Deling af selve